

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobce: X
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezů 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2020, č. j. X

takto:

I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 17. 3. 2020, č. j. X, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou se žalobce domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítnul jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 1. 2020, č. j. X.
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c

odst. 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve spojení s porušením § 113 odst. 1 uvedeného zákona. Přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že neodevzdal řidičský průkaz ev. č. X v zákonem stanovené lhůtě 5 pracovních dnů ode dne právní moci rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění správního orgánu I. stupně ze dne 14. 11. 2018, č. j. X, které nabylo právní moci dne 15. 12. 2018, pro skupiny a podskupiny AM/A1/50, B1, B. Trvajícího přestupku se měl žalobce dopouštět ode dne 22. 12. 2018, tedy od šestého dne od právní moci rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění, do dne 29. 10. 2019, neboť řidičský průkaz odevzdal dne 30. 10. 2019.

3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že správní orgán I. stupně vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Z rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění ze dne 14. 11. 2018, potvrzení o odevzdání řidičského průkazu ze dne 30. 10. 2019 a evidenční karty řidiče vyplynulo, že žalobce se trvajícího přestupku dopustil. Žalovaný odmítl námitky vadného doručení rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění. Správní orgán I. stupně vycházel z pravomocného rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění ze dne 14. 11. 2018, které nabylo právní moci dne 15. 12. 2018, kdy bylo žalobci doručeno tzv. fikcí doručení. Žalovaný konstatoval, že v rámci řízení se zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánu veřejné moci, které jsou podkladem pro rozhodnutí, je třeba nahlížet na ně jako na správné a zákonné. Doplnil, že pokud se adresát nezdržuje v místě trvalého pobytu, popřípadě má hlášený trvalý pobyt na adrese městského úřadu a nepřebírá si doručované písemnosti, musí být srozuměn i s důsledky, které z toho vyplývají. Podle žalovaného byl formální znak přestupku dle § 125c odst. 4 písm. b) ve spojení s § 113 odst. 1 zákona o silničním provozu naplněn neodevzdáním řidičského průkazu poté, co bylo držiteli řidičské oprávnění odňato. Správní orgán I. stupně hodnotil jednání řidiče ve vztahu k řízení motorového vozidla bez příslušného řidičského oprávnění nad rámec potřebného posouzení. Žalovaný se ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že přestupku se žalobce dopustil ve formě nevědomé nedbalosti.
4. V podané žalobě žalobce nejprve obšírně popsal, že se dne 30. 10. 2019 dostavil ke správnímu orgánu I. stupně v návaznosti na skutečnosti, které se uvedeného dne dozvěděl při kontrole v Krajské nemocnici Liberec, a.s. (dále jen „KNL“). Při této příležitosti si převzal celkem 3 písemnosti, které mu měly být dávno doručeny a na které měl a mohl reagovat, včetně rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění na základě posudku KNL X. V reakci na to žalobce odevzdal proti potvrzení svůj řidičský průkaz, byla mu zaevidována adresa pro doručování, kterou v minulosti nikdy nepotřeboval, neboť neměl problém s orgány veřejné moci komunikovat. Žalobce dále podrobně popsal průběh správního řízení, které předcházelo rozhodnutí o přestupku ze dne 21. 1. 2020 a napadenému rozhodnutí žalovaného. Zdůraznil, že při ústním projednání přestupku dne 7. 1. 2020 úřední osobě vysvětloval, že nikdy neměl problémy s doručováním úředních písemností, KNL uváděl všechny kontaktní údaje, tedy svoji skutečnou adresu pobytu, adresu pro doručování a telefonické kontakty. Žalobce dodal, že v únoru 2020 podal stížnost proti KNL jako poskytovateli zdravotní péče a také České lékařské komoře. Dále uvedl, že napadenému rozhodnutí se nejprve bránil u Okresního soudu v Liberci. Poté žalobce vyčíslil náklady, které mu v celkové výši 7 422 Kč vznikly v souvislosti se zjištěním objektivního posouzení zdravotního stavu. Dále vyčíslil náklady soudního řízení před Okresním soudem v Liberci. Tyto náklady se podle žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku a nákladů dle advokátního tarifu za jednotlivé úkony, které žalobce učinil jak v řízení správním, tak v řízení před Okresním soudem v Liberci i krajským soudem v souvislosti s podáním správní žaloby. Žalobce požadoval uhradit náklady ve výši 18 500 Kč. V závěru žaloby žalobce namítl, že při komunikaci s KNL vždy uváděl adresu trvalého pobytu a adresu, kde se zdržuje a kde je k zastížení, a telefonní čísla. Namítl, že KNL tyto informace při úřední komunikaci řádně neposkytla, čímž vznikl celý spor. Na základě uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud ve věci rozhodl a přiznal mu náklady na podání žaloby ve výši 25 922 Kč.
5. K podané žalobě se žalovaný věcně nevyjádřil, pouze odkázal na odůvodnění napadeného

rozhodnutí.

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
7. K projednání žaloby nařídil soud ústní jednání. Žalobce setrval na žalobě, povýšil částku, kterou požaduje nahradit na nákladech řízení na celkem 29 421,90 Kč. Dodal, že mu byl řidičský průkaz vrácen, jako důkaz předkládal žádost o vrácení řidičského oprávnění a související listiny, trval na provedení dokazování dalšími listinami, které soudu předložil, především k prokázání výše nákladů řízení. Žalovaný setrval na svém stanovisku, zdůraznil, že předmětem přezkumu je jen rozhodnutí o pokutě za přestupek nevrácení řidičského průkazu.
8. Z předloženého spisového materiálu soud zjistil následující, pro věc rozhodné skutečnosti:
9. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 14. 11. 2018, č. j. X, které dle vyznačené doložky nabylo právní moci dne 15. 12. 2018, bylo žalobci podle § 94 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu odejmuto řidičské oprávnění pro skupiny/podskupiny AM, A1/50, B1/B, zapsané v řidičském průkazu ev. č. X. Dle doručky bylo toto rozhodnutí žalobci doručováno dne 19. 11. 2018 na adresu nám. X, žalobce nebyl zastižěn, v místě doručení mu byla zanechána příslušná výzva k vyzvednutí zásilky s poučením o následcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky. Rozhodnutí obsahovalo poučení, že držitel řidičského oprávnění je podle § 113 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona o silničním provozu povinen do 5 pracovních dnů od nabytí právní moci rozhodnutí odevzdat řidičský průkaz správnímu orgánu I. stupně. Podle potvrzení ze dne 30. 10. 2019 žalobce odevzdal u správního orgánu I. stupně řidičský průkaz ev. č. X, vydaný dne 16. 10. 2017, teprve dne 30. 10. 2019. Dle výpisu z karty řidiče bylo žalobci řidičské oprávnění blokováno ze zdravotních důvodů, a to od 30. 9. 2018 do 14. 12. 2018, k odnětí řidičského oprávnění došlo od 15. 12. 2018, řidičský průkaz byl odevzdán dne 30. 10. 2019. Příkazem ze dne 12. 11. 2019 uznal správní orgán I. stupně žalobce vinným ze shora uvedeného přestupku. Žalobce se bránil odporem, proto správní orgán I. stupně pokračoval v řízení a přestupek projednal dne 7. 1. 2020 v ústním jednání. Žalobce k věci uvedl, že nevěděl o tom, že mu bylo zakázáno řízení vozidel na základě lékařské zprávy. Uvedl, že probíhají nová vyšetření, aby byl jeho skutečný zdravotní stav prokázán. Nevěděl, že správní orgán nezná doručovací adresu a jeho telefonní čísla, vždy je uváděl. Dále žalobce uvedl, že si nyní zřídil datovou schránku a u správního orgánu I. stupně si zaevidoval adresu pro doručování. Rozhodnutím ze dne 21. 1. 2020 byl žalobce správním orgánem I. stupně shledán vinným uvedeným přestupkem, žalobcovo odvolání zamítnul žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 17. 3. 2020.
10. Spisovým materiálem byly rozhodné skutečnosti prokázány dostatečným způsobem, soud neshledal potřebu provádět další dokazování. Listiny týkající se následného vrácení řidičského průkazu s přezkoumávaným rozhodnutím přímo nesouvisí, stejně tak jako důkazy týkající se výše nákladů řízení v jiných věcech, ať už vedení správního řízení či civilního řízení. Listinami, které byly součástí správního spisu, správní soud dokazování neprovádí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, rozsudky dostupné na www.nssoud.cz).
11. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve spojení s rozhodnutím žalovaného o přestupku podle § 125c odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 113 odst. 1 uvedeného zákona.
12. Podle § 125c odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu platí, že *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 94a odst. 2, § 113 odst. 1 nebo § 123c odst. 5 neodevzdá řidičský průkaz, mezinárodní řidičský průkaz nebo potvrzení o oznámení ztráty, odcizení, poškození anebo zničení řidičského průkazu nebo v rozporu s § 6b odst. 4 neodevzdá osvědčení o registraci vozidla*. Podle § 113 odst. 1 zákona o silničním provozu, *držitel řidičského oprávnění, kterému bylo řidičské oprávnění podmíněno, omezeno nebo*

odňato nebo pozastaveno podle § 95 nebo podle exekučního řádu, je povinen odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí podmínění, omezení, odnětí nebo pozastavení řidičského oprávnění nebo kdy mu byl doručen exekuční příkaz.

13. V souzeném případě rozhodovaly správní orgány na základě řádně zjištěného skutkového stavu, naplnění skutkové podstaty přestupku dle citovaných ustanovení bylo obsahem správního spisu prokázáno. Žalobci bylo rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 14. 11. 2018, č. j. X, odejmuto řidičské oprávnění pro skupiny/podskupiny AM, A1/50, B1/B, zapsané v řidičském průkazu ev. č. X, podle § 94 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Nabytí právní moci tohoto rozhodnutí ke dni 15. 12. 2018 bylo řádně prokázáno doložkou právní moci, vyznačenou na základě doručky k tomuto rozhodnutí. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval právní mocí rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění, zmiňoval okolnosti doručení tohoto rozhodnutí, s jeho závěry se soud ztotožnil.
14. Rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění bylo žalobci doručeno v souladu s § 23, § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu tzv. fikcí dne 29. 11. 2018, tedy posledním dnem 10denní lhůty k vyzvednutí doručované písemnosti, když žalobce nebyl při doručování zastižen na adrese, kam mu byla zásilka s písemností doručována. Skutečnost, že si žalobce zásilku s doručovaným rozhodnutím nevyzvedl a nedozvěděl se proto o jeho obsahu, nemá na doručení rozhodnutí a následné nabytí právní moci uplynutím odvolací lhůty dle § 73 odst. 1 správního řádu, žádný vliv. Pravomocné rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění bylo ve smyslu § 73 odst. 2 správního řádu závazné pro správní orgán I. stupně i žalovaného v přestupkovém řízení. Není sporu o tom, že řidičský průkaz žalobce příslušnému správnímu orgánu odevzdal až dne 30. 10. 2019, tedy po uplynutí 5 pracovních dnů ode dne právní moci rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění, tj. dne 15. 12. 2018. Žalobce tedy porušil zákonnou povinnost plynoucí mu z § 113 odst. 1 zákona o silničním provozu.
15. Pokud se žalobce ohrazuje tím, že KNL nahlásil kontaktní údaje, včetně adresy, na níž se fakticky zdržuje, a telefonní čísla, soud na tuto obranu nemůže reflektovat. Správní řízení ve věci odnětí řidičského oprávnění sice vychází z posouzení zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, KNL jako poskytovatel zdravotních služeb však v tomto řízení nebyla správním orgánem, z žádného právního předpisu nelze dovodit povinnost KNL hlásit správním orgánům namísto účastníka řízení doručovací adresu, či další kontaktní údaje. Správní orgán I. stupně tedy doručoval žalobci rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění v souladu s § 20 odst. 1 správního řádu na adresu jeho evidovaného trvalého pobytu, nebylo prokázáno, že v době doručování by měl žalobce evidovanou jinou adresu, na kterou by mu mělo být dle § 20 odst. 1 správního řádu doručováno přednostně. Sám žalobce při ústním projednání přestupku dne 7. 1. 2020 uvedl, že teprve poté si zřídil datovou schránku a u správního orgánu I. stupně zaevidoval adresu pro doručování. Pokud takto žalobce neučil dříve, v místě evidovaného trvalého pobytu na adrese X (adresa ohlašovny), si doručované písemnosti ani výzvy k vyzvednutí písemností nevyzvedával, jdou negativní následky doručení písemností tzv. fikcí k jeho tíži, jak příhodně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí.
16. Námitky žalobce týkající se posouzení jeho zdravotního stavu a zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel se míjejí s předmětem soudního přezkumu v dané věci, kterým byla výhradně rozhodnutí vydaná ve věci přestupku spočívajícího v neodevzdání řidičského průkazu v zákonné lhůtě. Soud se v žádném případě nemohl zabývat zákonností rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění a jemu předcházejícího posouzení zdravotní způsobilosti žalobce.
17. Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnul.
18. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch

neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, jemuž však náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 25. únor 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně